

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 809/00

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 16. novembra 2000 predbežne prerokoval podnet [REDACTED], bytom [REDACTED] zastúpeného advokátkou JUDr. Alíz Bődökovou, Komárno, Eötvösa 7, ktorým namietal porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného úradu v Komárne č. 114/385/97 zo dňa 20. augusta 1997 a rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11 S 3/98 zo dňa 14. októbra 1998, a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDACTED] o d m i e t a pre nepríslušnosť na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

Na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podal [REDACTED], bytom [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), 1. júna 2000 podnet na začatie konania, ktorým namietal porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného úradu v Komárne (ďalej len „okresný úrad“)

č. 114/385/97 zo dňa 20. augusta 1997 a rozhodnutím Krajského súdu (ďalej len „krajský súd“) v Nitre sp. zn. 11 S 3/98 zo dňa 14. októbra 1998.

Navrhovateľ tvrdil, že okresný úrad a krajský súd ako správny súd tým, že v označených konaniach neschválili dohodu o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov medzi ním ako oprávnenou osobou a povinnou osobou porušili citované články ústavy v rozsahu, ktorý uviedol vo svojom podnete.

Ústavný súd je jediným súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorého právomoc je upravená v čl. 125 až 130 ústavy. Podľa čl. 130 ods. 3 ústavy je ústavný súd oprávnený a povinný konať aj o podnete, ktorým fyzická osoba namieta porušenie svojich práv. Jedným zo základných predpokladov na založenie právomoci ústavného súdu je však to, že ochranu namietanému porušeniu práv neposkytujú iné orgány Slovenskej republiky prostredníctvom účinných právnych (procesných) prostriedkov nápravy.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 3/97) nie je daná právomoc ústavného súdu v konaní podľa čl. 130 ods. 3 ústavy vtedy, ak základnému právu alebo slobode poskytuje právny poriadok ochranu prostredníctvom použitia opravného prostriedku, čo platí aj pre prípad navrhovateľa, ktorý proti rozhodnutiu okresného úradu mohol použiť (aj použil) opravný prostriedok, o ktorom rozhodoval nezávislý a nestranný (správny) súd.

Navrhovateľovi však poskytol proti rozhodnutiu správneho orgánu (rozhodnutiu okresného úradu) súdnu ochranu všeobecný (správny) súd, a preto v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu je vylúčené, aby na základe podnetu bola založená ešte aj právomoc ústavného súdu na konanie o veci samej (I. ÚS 78/99). Skutočnosť, že navrhovateľ nebol úspešný v správnom súdnictve, nemôže založiť túto právomoc a nemôže byť ani dôvodom na začatie konania. Právo na súdnu ochranu

v správnom súdnictve totiž neznamená aj právo na úspech v tomto druhu verejného (všeobecného) súdnictva.

Ústavný súd vychádzajúc z toho, že navrhovateľ namietal porušenie citovaných článkov ústavy len z dôvodu, že okresný úrad a krajský súd svojimi rozhodnutiami neschválili dohodu o vydaní nehnuteľnosti, prijal názor, že nie je potrebné zaoberať sa osobitne jednotlivými namietanými článkami ústavy, ktoré mali byť porušené.

Pre zistenú nepríslušnosť na prerokovanie vecí ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov podnet navrhovateľa odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. novembra 2000